అప్పుడు లోకం అంతా ఆత్మగానే కనబడుతుంది. అప్పుడు లోకంలో ఉన్న జిడ్డు నిన్ను అంటదు, లోకం నిన్ను బంధించదు. నిన్ను నీవు చూసుకోకుండా లోకాన్ని చూస్తే లోకంలో ఉన్న జిడ్డు అంతా నిన్ను అంటుకొంటుంది. నీ లోపల ఉన్న సత్యంతో సంబంధం వదిలేసావు. దానితో కలిసి జీవించు, దాని తాలూక ఎరుక కలిగి ఉండు. ఇప్పుడు నీవు దేహంతో ఎలా తాదాప్యం పొందుతున్నావో, మనస్సుతో ఎలా తాదాప్యం పొందుతున్నావో అలాగ లోపల ఉన్న సద్వస్తువుతో తాదాప్యం పొందు.

లోపలకు వెళ్ళు, లోపలకు వెళ్ళు అని చెపుతున్నారు ఎంతదూరం వెళ్ళాలి అని అడుతున్నారు. నీవు నేను, నేను అంటున్నావు కదా. ఆనేను అనే తలంపు లేదని తెలిసేవరకు లోపలకు వెళ్ళు. టెక్నాలజీ అభివృద్ధి అయింది నిజమే దానిని నీవు స్వార్థానికి ఉపయోగించుకొంటున్నావు, దానిని ఉపయోగించుకొని ధనం సంపాదించు కొంటున్నావు. ఇంక నీకు ఆత్మజ్ఞానం ఏమిటి? ప్రారబ్దమును బట్టి దేహయాత్ర సాగుతూ ఉంటుంది, దేహయాత్రను ఆపుచేయలేము. మనోనిగ్రహం నాజన్మహక్కు అని అనుకోవద్దు. కష్టపడి సాధన చేస్తే అది వస్తుంది. సబ్జక్టు సరిగా అవగాహన చేసుకోవటం వలన, శరణాగతి వలన నీ మనస్సుకు నిగ్రహం వస్తుంది. భక్తుడికి భగవంతుడిని ఏదో ఒకటి అడగాలని ఉంటుంది, ఏదీ అడగకపోయినా మోక్షం అయినా అడుగుతాడు. కొంతమంది ఏదో పనిచేస్తూ ఉంటారు, వారికి భోగం మీద అపేక్ష ఉంటుంది. దేనిమీద అభిమానం లేనివాడు ఎవడు అంటే తత్వం తెలిసినవాడికి దేనిమీద అభిమానం ఉండదు. నీవు చేసే పని సక్రమంగా చెయ్యి, ప్రేమగా చెయ్యి. నీవు చేతులతో పని చేస్తున్నా మనస్సుకు చాపల్యం లేకుండా చూసుకొని, మనస్సు సాధ్యమైనంత వరకు హృదయాభిముఖంగా వెళ్ళేటట్టు చూసుకో. మనం ఏ పని చేస్తున్నా మనస్సులోపలకు వెళుతోందా, బయటకు వెళుతోందా అనేది చూసుకోవాలి. హెడ్మాష్టారుకు భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే నీవు తొందర పడకుండా నిదానంగా చేస్తే నీ వృత్తి నీకు ఏవిధంగాను అవరోధం కాదు. నీవు ఉద్యోగం విడిచిపెట్టనక్కరలేదు, నేను ఉద్యోగాన్ని విడిచిపెట్టేస్తాను అనే భావనను విడిచిపెట్టు. నీవు ఉద్యోగం చేయటమూ, మానటమా అనేది కాదు నీ మనస్సు లోపలకు వెళుతోందా, బయటకు వెళుతోందా అది చూసుకో. మనస్సు బయటకు వెళితే లోకం, అశాంతి, అజ్ఞానం. మనస్సు లోపలకు వెళితేశాంతి, సుఖం, జ్ఞానం, చావులేని వస్తువును పొందుతావు.

బంధానికి కారణం మన స్వరూపమైన చైతన్యమును మర్చిపోవటం

ది.10-9-2000 న జిన్నూరులో రమణ క్షేత్రంలో ఆ గ్రామ సత్సంగ సభ్యుల కోరిక మేరకు ఆధ్యాత్మిక వేదికపై సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు ప్రసంగించారు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మూలతలంపు తన సంతోషం కోసం దేహాన్ని, మనస్సును ఉపయోగించుకొంటుంది. మూలతలంపు దేహం లేకుండా ఉండలేదు కాబట్టి దానికి పునర్జన్మ వస్తుంది. మన సంతోషం కోసం దేహం మీద, ఇంద్రియాల మీద, మనస్సు మీద ఎంతకాలం అయితే ఆధారపడి ఉంటామో అంతకాలం పునర్జన్మ వచ్చి తీరుతుంది. ఎవడికైనా ఆత్మజ్ఞానం కలిగితే వాడు మాత్రం సంతోషంకోసం, సుఖంకోసం దేహంమీదగాని, మనస్సు మీదగాని, పరిసరాల మీదగాని, పరిస్థితుల మీదగాని ఆధారపడి ఉండనక్కరలేదు. ఒక్క జ్ఞాని మాత్రమే స్వతంత్రుడు. వైరాగ్యం అనేది ఒక మానసిక స్థితి అది మనకళ్ళతో చూసేది కాదు. కొంతమందికి ఎంతధనం ఉన్నా లోపల వైరాగ్యం ఉంటుంది. మనకు లోపల వైరాగ్యం ఉండాలి. మన ప్రవర్తనలో బాధ్యత ఉండాలి. అప్పుడు ఈశ్వరానుగ్రహానికి పాత్రులవుతాము. ఇతరులకు ఏదైనా మంచి జరిగింది అనుకోండి. అప్పుడు వారు ఎంత సంతోషిస్తున్నారో మనకు కూడా అంత సంతోషం వస్తే అప్పుడు కూడా మనం ఈశ్వరానుగ్రహానికి పాత్రులవుతాము. ధ్యానం చేసేటప్పుడు మీకు ఏదైనా సంతోషం రావచ్చు, అక్కడ ఆగిపోవద్దు. ఈ సంతోషం ఎవరికి వస్తోంది అని విచారణ చేసి వాడిని వాడి మూలంలోనికి పంపండి. మూలతలంపు మూలంలో నీవే ఉన్నావు. మూలతలంపు యొక్క మూలం నీకు ఎందుకు తెలియటం లేదు అంటే నీవు కాని దేహంతో నీవు తాదాప్యం పొందుతున్నావు. నీకు లోపల పుణ్యబలం ఉంటే, నీకు బుద్ధి సూక్ష్మత ఉంటే నీలోపల ఉన్న బ్రహ్మం నీకు తెలియబడుతుంది. పరమపవిత్రుడికిగాని లోపల ఉన్న వస్తువు వ్యక్తం కాదు.

మనమాట, చేత, ఆలోచన నిదానంగా ఉండాలి. బాహ్యకారణముల వలన ఏదైనా సంతోషం వచ్చినా అదే చివరిస్థితి అనుకోవద్దు. అనుకూలపరిస్థితులు వచ్చినప్పుడు పొంగిపోకు, ప్రతికూల పరిస్థితులు వచ్చినప్పుడు కృంగిపోకు. వీటి వలన మూలతలంపు పెరిగిపోతుంది. నీకు ఏదైనా చెడ్డ జరిగింది అనుకో ఈ చెడ్డ ఇలా జరిగింది ఏమిటి అని కంగారుపడకు. ఈ చెడ్డ ఒక మంచికి దారి తీయవచ్చు. మీరు ఈశ్వరుడి పట్ల శరణాగతి పొందే కొలది మీకు తెలియకుండా మీ మనస్సుకు నిగ్రహం వస్తుంది. సాధకుడికి కూడా అనేక ఆకర్షణలు వస్తాయి. ఇది నేను కాదు, ఇది నేను కాదు అని వాటిని గెంటుకుంటూ వెళితేగాని హృదయం యొక్కలోతులలోనికి వెళ్ళలేవు. నీలోపల శాంతి ఉంది, అది స్వతంత్రమైనది. అక్కడికి చేరేవరకు నీ ప్రయాణం ఆపు చేయవద్దు. నిద్రలో నీకు తలంపులు లేవు. తలంపులు లేవు కాబట్టి నిద్రలో సుఖంగా ఉన్నావు. నిద్రావస్థలో తలంపులు లేకుండా ఎలా ఉన్నారో జాగ్రదవస్థలో అలా తలంపులు లేకుండా ఉండగలిగితే అది సమాధిస్థితి. సమాధిస్థితిలో మీరు ఉన్నారని మీకు తెలుస్తూ ఉంటుంది, శాంతిగా ఉంటారు, ఆనందంగా ఉంటారు. అక్కడ తలంపులు రావు వచ్చినా అవి నిన్ను బంధించవు. చైతన్యమే నీ సహజస్థితి, దాని స్వరూపమే సుఖం, దాని స్వరూపమే శాంతి. చైతన్యానికి సంబంధించిన మరుపు వలననే ఈ బంధం కలిగింది, ఆ మరుపు లేకపోతే

నీకు బంధం లేదు. ప్రారబ్దంలో ఉంటే ధనం, కీర్తి, అధికారం అన్నీ వస్తాయి. వాటితో తాదాప్యం పొందితే మూలతలంపు పెరిగిపోతుంది. ప్రారబ్దంలో ఏది వచ్చినా దానితో తాదాప్యం లేకపోతే మూలతలంపు దాని అంతట అదే అణిగిపోతుంది. మూలతలంపు అణిగినచోట మన స్వరూపం మనకు తెలుస్తుంది. నీవు జీవితంలో సహజంగా ఉంటే నీకు నిజం తెలుస్తుంది. నీవు సహజంగా ఉండటానికి ఏవైతే అడ్డువస్తున్నాయో వాటిని తొలగించుకో.

ఆత్మానుభవం పొందటానికి మనకు ఏవైతే ఆటంకాలుగా ఉన్నాయో చూసుకొని వాటిని తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. నీలోపల ఉన్న బ్రహ్మంతో కలిసి ఉండటమే సత్సంగం, లోపల ఉన్న బ్రహ్మముతో కలసి ఉండలేకపోతే బయట ఉన్న సత్పురుషులతో సహవాసం చెయ్యి. దాని వలన సహృదయం, సద్బుద్ధి కలుగుతుంది. ఏది ఆలోచించినా నెగిటివ్‌గా ఆలోచించవద్దు, పోజిటివ్‌గా ఆలోచించు. మనస్సును ఎప్పుడూ ఆత్మయందు, ఇష్టదేవతయందు నిలబెట్టి ఉంచు. అప్పుడు నీలో ఉన్న బలహీనతలు, ఆటంకాలు ఒక్కొక్కటిగా వాటి అంతట అవే రాలిపోతాయి. అనేక జన్మలనుండి దొంగగడ్డికి మనస్సు అలవాటు పడి ఉంది. అంటే సహజమైన శాంతి కాకుండా ఇంద్రియాల ద్వారా వచ్చే శాంతికి, బయటనుండి వచ్చే ఆనందానికి ఇలా ఏదో దొంగ గడ్డికి అలవాటు పడి ఉంది. ఇప్పుడు నీవు మనస్సును సంస్కరించాలనుకొంటే దాని అలవాటు ఎక్కడికి పోతుంది. దాని అలవాటు అంత తొందరగా పోదు. నీ శరీరానికి వయస్సు 50 సంవత్సరాలు ఉండవచ్చుగాని దాని అలవాటు కొన్ని వేలజన్మల నుండి వస్తోంది. ఈ రోజు నీవు ఏదో చిన్నచిన్నసాధనలు చేయటంవలన దాని అలవాటు పోదు. భగవంతుని గురించి ఆత్మ గురించి శ్రవణం చేసి మనస్సును అక్కడ ఉండమని చెపుతున్నాము కాని మనస్సు అక్కడ నిలబడదు. దొంగ పచ్చగడ్డికి అలవాటు పడిన ఆవు మనం ఎదురుగా పచ్చగడ్డి పెట్టినా అలవాటును బట్టి దొంగ పచ్చగడ్డి దగ్గరకు వెళ్ళిపోతుంది. అలా రోజూ వేయగా వేయగా ఈ పచ్చగడ్డి బాగుంది ఇంక దొంగ పచ్చగడ్డి అనవసరం అని ఆవుకి గుణం కుదిరాక ఇంక దొంగ గడ్డికి వెళ్ళదు. అలాగే నీ మనస్సుకి కూడ బాహ్యవిషయాల నుండి వచ్చేశాంతి నిజంకాదు. హృదయంలో ఉన్న శాంతి నిజమైనది అని అర్థం అయినప్పుడు మనస్సు ఇంక బయటకు వెళ్ళమన్నా వెళ్ళదు. దాని అలవాటును బట్టి మనస్సు బయటకు వెళుతూ ఉంటుంది. మీరు కంగారు పడకండి. మీ మనస్సును వెనక్కి లాక్కొని చైతన్యం మీద, ఇష్టదైవంమీద, మీ గురువు మీద నిలబెట్టుకోండి. లోపల ఉన్న వస్తువు కర్మఫలం వలన పొందేదికాదు, అది జ్ఞానఫలం, అది ప్రేమ ఫలం. కొంతమంది మనుషులకు సహజంగానే మానవ జాతిమీద ప్రేమ ఉంటుంది. ఆ ప్రేమ వలన వచ్చేఫలం ఆత్మజ్ఞానం. మీరు స్వచ్ఛంగా, శాంతిగా, వివేకంగా, సహజంగా ఉంటే దాని ఫలం ఆత్మజ్ఞానం.

రమణభాస్కర

నాకు జబ్బుగా ఉంది అంటావు. నీకు జబ్బులేదు, నీ శరీరానికి జబ్బు ఉంది. శరీరం నీవు అనుకొంటున్నావు కాబట్టి నాకు జబ్బుగా ఉంది అంటున్నావు. నాకు బెంగగా ఉంది, నాకు దుఃఖం వస్తోంది అంటావు. వాటిని నీవు నొక్కిపెట్టి అణిచి ఉంచనక్కరలేదు. నీవు అసహజంగా ఉండటం వలన నీకు బెంగ వస్తోంది. సహజంగా ఉంటే బెంగరాదు. నీకు దుఃఖం వస్తూ ఉంటే అది ఎందుకు వస్తోంది అని విచారణ చేస్తే అది పోతుంది. నీవు నీ సహజస్థితిలో ఉండలేక ఏదో ఒకదానితో తాదాప్యం చెందటం వలన ఈ తిప్పలు అన్నీ వస్తున్నాయి. పూజలు, జపాలు చేసి పారిపోవటానికి ప్రయత్నించవద్దు. తాత్కాలిక గొడవలు వద్దు. నీ హృదయంలో ఉన్న వస్తువు నీకు అందకుండా ఏదైతే అడ్డువస్తోందో దానిని తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయండి. లోకంలో ధర్మం స్థాపించటానికి చాలామంది కృషిచేస్తున్నారు కదా. మీరు మాత్రం ఇక్కడే ఆశ్రమంలో కూర్చొని ఉంటున్నారు అని ఒకరు భగవాన్‌ను అడిగారు. ధర్మం యొక్క చింతన మీకు నిద్రలో ఉందా అని భగవాన్ అడిగారు. ధర్మం గొడవ నిద్రలో లేదు అని చెప్పాడు. మరి ఎప్పుడు వస్తోంది మెలుకువ వచ్చాక మనస్సు వచ్చాక వస్తోంది. నీవు చెప్పే ధర్మం నీ మనస్సు ఎంత నిజమో అది కూడా అంతే నిజం. అది వ్యవహారిక సత్యమేగాని పారమార్థిక సత్యంకాదు. ధర్మం అనేది, అధర్మం అనేది లోకవ్యవహారం. నీ దేహం ఎంతనిజమో, నీ మనస్సు ఎంతనిజమో అవికూడా అంతే నిజం గాని అవి స్వరూప సత్యంకాదు. చైతన్యమే నీ గమ్యం. ధర్మం ఆచరించటం నీ గమ్యం కాదు. నేను మంచి పనులు చేస్తున్నాను అని రామకృష్ణుడితో అంటే అదే పనా నీకు అన్నారు. మంచి పనులు చేయటం మంచిదే అదే నీ గమ్యం కాదు. దాని ద్వారా పొందవలసింది వేరే ఉంది. దానిని పొందటానికి నీ మంచి పని సహకరిస్తుంది కాబట్టి మంచిపని చెయ్యి. ఇది సాధనే గాని సిద్ధికాదు. నిన్ను నీవు చూసుకోకుండా లోకాన్ని చూస్తే ప్రతీజన్మలోను అంతా గందరగోళమే. గందరగోళం వస్తే కంగారు పడకు. ఈ గందరగోళం అంతా ఎవరికి వస్తోంది అని ప్రశ్నించుకో. నేనుకు వస్తోంది. ఆ నేను కూడా ఒక తలంపే. ఆ నేను ఎవరు అని ప్రశ్నించు. అది దాని మూలంలోనికి వెళ్ళిపోతే గందరగోళం లేదు. గందరగోళం మధ్యలో కూడా శాంతిగా ఉంటావు. లోకానికి ధర్మం ఉంది, అధర్మం ఉంది, మంచి ఉంది, చెడ్డ ఉంది. నీవు ఊహించేవి ఏమీ ఆత్మలో లేవు. మనస్సు ఇప్పుడు విషయాలను చింతిస్తోంది. విషయాలను చింతించటం మానివేస్తే మనస్సు వెనక్కి వెళ్ళి ఆత్మను చింతిస్తుంది. చిత్తం విషయాలను చింతించటం మానివేసి ఆత్మను చింతిస్తూ ఉంటే చిత్తం యొక్క మూలం తెలుస్తుంది. చిత్తం యొక్క మూలం తెలిసిన వాడికి తత్వం తెలుస్తుంది. తత్వం తెలియటం అంటే నీవు ఎవడో నీకు తెలుస్తుంది. నీవు ఎవడో నీకు తెలిస్తే జననమరణ ప్రవాహము నుండి బయటకు వచ్చేస్తావు, ప్రకృతిని దాటి వెళ్ళిపోతావు.

అకారణముగా ఆయనను మరణభయము చుట్టిముట్టినది. అప్పుడు ఆభయమును శ్రీరమణమహర్షి నిశ్చలమనస్సుతో పరిశీలించెను. ఇప్పుడు ఈ దేహము చనిపోయినది. ఇది స్మశానమునకు తీసుకొని వెళ్ళబడును అని తలంచినారు. ఆ సమయములో ఆయన శరీరము నిజముగా చనిపోయినది. ఈ శరీరము చనిపోయినప్పటికి చైతన్యవాహినిగా నేను ఉన్నాను. అని అనుభవ పూర్వకముగా అప్పుడు ఆయన తెలుసుకొనిరి. ఆ తరువాత తిరిగి చైతన్యం శరీరంలో ప్రవేశించి శరీరము కదలుట ప్రారంభించినది. అప్పటి నుండి భగవాన్ చైతన్యముతో తాదాప్యము పొంది సహజసమాధిస్థితిలో స్థిరపడినారు. శివుని ఆజ్ఞమేరకు ఆయన 1896 వ సం. సెప్టెంబర్ 1వ తేదీన తిరువణ్ణామలై వచ్చి అచ్చుట ఏబది నాలుగు సం॥లు ఆత్మబోధను చేసినారు. భగవాన్‌తో అన్నిరకముల జంతువులు కుక్కలు, నెమళ్ళు, కోతులు, పాములు, ఉడతలు, గోవులు స్నేహముగా ఉండేవి. భగవాన్ సన్నిధిలో గోవులక్ష్మి, తల్లి అళగమ్మ మోక్షమును పొందినారు.

భగవాన్ తిరువణ్ణామలైలో నివశించిన ప్రదేశములు

1896 వ సం॥	పెద్దగుడి (అరుణాచలేశ్వరుని ఆలయము), పాతాళ లింగం, గోపురాలు
1897 వ సం॥	గురుమూర్తం, మామిడితోట
1898 నుండి 1899 సం॥	పవలకున్రు, కొండగుహలు, పచ్చెయ్యమ్మన్ కోయల్
1900 నుండి 1916 సం॥	విరూపాక్ష గుహ
1916 నుండి 1922 సం॥	స్కందాశ్రమం
1922 సం॥ నుండి	శ్రీరమణాశ్రమం

1950 వ సం॥ ఏప్రియల్ 14వ తేదీ రాత్రి గం॥ 8-47 ని॥లకు భగవాన్ దేహము వీడిచి జ్యోతి స్వరూపము ఉల్కగా పైకి కనబడి అరుణాచలం కొండలో ఐక్యమయినారు.

ఆత్మజ్ఞానము అనుభవంలో ఉన్నవారిని సద్గురువులు అందురు. ఆ కోవలోని వారే సద్గురు శ్రీ జిన్నూరు నాన్నగారు. భగవాన్ శ్రీ రమణమహర్షి యొక్క ఆత్మబోధను సరళమైన భాషలో సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు గత 40 సం॥ల నుండి ఎండకు వానకు వెరయక కుగ్రామములు కూడా వెళ్ళి అతి సామాన్యులకు కూడా అందుబాటులో ఉండి వారి భౌతిక అవసరములు కూడా తీర్చి అనుగ్రహభాషణములు అందిస్తున్నారు. ఈ అనుగ్రహభాషణములు చదివి మననం చేసి తరించండి.

శ్రీ రమణ క్షేత్రం

జిన్నూరు